

Forslag til: Idrettstinget 2025

Fra: [Norges Skiforbund]

Tittel på forslag: [Tilgjengeliggjøring av offentlig støtteordninger]

Forslag:

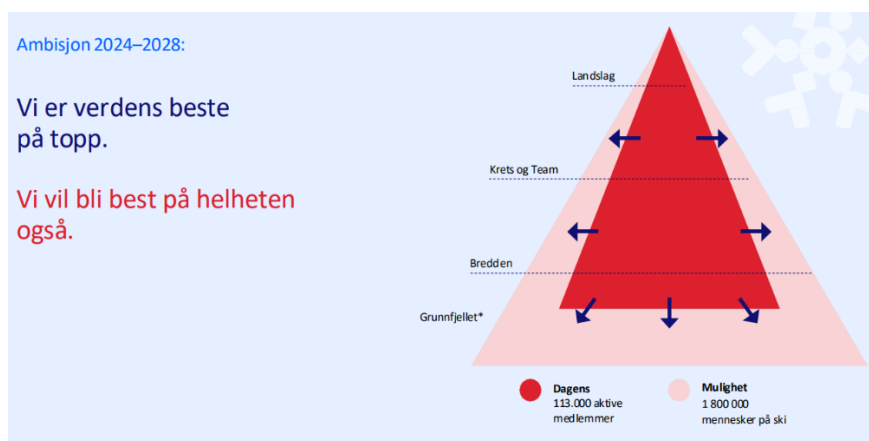
Idrettstinget ber Norges Idrettsforbund om å etablere et prosjekt med følgende innhold;

1. *For å tilgjengeliggjøre eksisterende støtteordninger; utforme en veiledningsstruktur for hvordan starte og lykkes med søknadsprosesser.*
2. *Ved hjelp av dokumentert merverdi av idrettslig aktivitet og evt. supplering av dette, utforme en kommunikasjonsplan for å synliggjøre idrettens samfunnsrolle*
3. *Etablere forprosjekt for politisk arbeid for bidrag fra flere samfunnssektorer som helse, næring, kommunal, forsvar og undervisning.*

Begrunnelse:

Innledning:

Som organisasjon ønsker Norges Skiforbund, som idretten ellers, å ta en langt tydeligere samfunnsrolle, ikke bare med utgangspunkt i de mest aktive, men på vegne av og for alle aktive. Skisporten er på lik linje med øvrig idrettsaktivitet en av landets viktigste bidragsytere til folkehelsen. Norges Skiforbund sin strategi bygger på NIFs langtidsplan der det presiseres at anlegg, økonomi, frivillighet og kompetanse er rammevilkår som må kontinuerlig styrkes.

For langrennsdelen av skiaktiviteten står skiklubbene for ca. 80% av løypedriften. Dette gjør klubbene til en hovedfasilitatør for det vi kan driste oss til å kalle Norges største idrettsanlegg med regelmessig driftsbehov. Skiforbundet, i likhet med idretten for øvrig, møter en frivillighet under press. Det er et faresignal vi alle må ta på alvor, og i skiidretten utfordrer det ikke bare skiløpere med startnummer, men like viktig skisporten som helseleverandør. Varsellampene for frivillig innsats gjelder for mange idretter, og problemstillingen knyttet til at ildsjelene blir færre, bør håndteres av en samlet idrett.

Resurser til utviklingsarbeid i klubbene

Skal vi ivareta *helheten* må aktiviteten i klubbene styrkes og klubb som innretning gjøres relevant. Det betyr at de frivillige som er trekk-kraften i klubbene må *stimuleres*. Det betyr også at klubbene trenger bistand til anleggsmessig infrastruktur og drift. Klimaet utfordrer anleggsituasjonen i særlig grad for vinteridretten, og man trenger hender for å gjøre anleggene snøsikre og forutsigbare. For alle idretter gjelder behovet for inspiratorer, utviklere og tilretteleggere for å skape motiverende aktivitet.

Mange forbinder forbundsaktivitet med toppidrett og talentutvikling. Organisert trening og konkurranser gir mål og innhold for mange medlemmer. Men den egenorganiserte aktiviteten som utøves som følge av idrettens frivillighet og tilrettelegging er uendelig mye større og utgjør en ryggrad i samfunnet. For mye stillesitting hevdes å være like skadelig som røyking. Teknologit utviklingen bidrar til mer inaktivitet. Dette virker å galoppere! Myndighetene har gitt opp innføring av 1 t fysisk aktivitet per dag i skolen. Idretten blir derfor en stadig viktigere motkraft til faktorer som fremmer uhelse. Kanskje tas denne innsatsen for gitt?

Bevisstgjøring og synliggjøring av idrettens samfunnsverdi

Skal dugnaden fortsette i alle lokalsamfunn må vi synliggjøre denne immaterielle verdiskapningen og arbeide for frivillighetens rammevilkår med flere samfunnssektorer som adressater. Kulturdepartementet er per i dag vårt fagdepartement. Men idrett er like mye helse som kultur. Det er mer enn premiehylle som er den største gevinsten i idretten. En like viktig premie er resultatet av utallige timer i bevegelse. Idrett er næringsutvikling. Idrett er et sosialt lim i alle kommuner. Idrett er beredskap gjennom å gjøre befolkningen psykisk og fysisk robuste, samt gjennom sin evne til organisering. Idrett er læring og undervisning. Dette er sammenhenger som bare delvis kan dokumenteres, mens andre er nær sagt opplagte sannheter som tas for gitt.

For idretten ligger det et vesentlig mulighetsrom i offentlige støtteordningene hvor idrettslige formål svarer til mange av kriteriene. Det finnes per i dag ca. 150 ulike offentlige, tverrsektorielle støtteordninger som er mer og mindre aktuelle for frivillige organisasjoner. Men administrativ innsats knyttet til å få overblikk og gjennomføre søknadsprosesser er svært krevende og med det resultat at mulighetene ikke benyttes. Videre vil det i arbeidet med søknader være en vesentlig styrke om idrettens merverdi kan plasseres som en sannhet gjennom fagrapporter.

Så bør ambisjonen strekke seg ytterligere, og ved hjelp av nevnte fagrapporter rette budskapet mot et bredere spekter av offentlig sektorer for å styrke idretten som verktøy på de ulike innsatsområdene som nevnt over.

